

Kterými větnými členy jsou podtržená slova?

První motýlice již tancuje na vodě.

Navinul jsem vlasec na udici.

Auto projelo kolem nás.

Závodníci vyrazili na trať jako blesk.

Ryba nám uvízla v síti.

Voda v přehradě není vhodná ke koupání.

Pramínek vody si hloubí stružku v lesní půdě.

Děti si radostně zavýskly.

Kamínky vybrousily koryto potoka.

Voda v řece s sebou odnáší zeminu.

Na jednom místě je křoví při zemi trochu rozděleno a tou skulinou je vidět vchod do jeskyně.

Valnoha o něm ví a zamíří k němu.

Sotva však nazdvihne hlavu a pohlédne ke skrýši, srdce se mu sevře leknutím.

Sirkovo tušení bylo správné.

Na kraji jeskyně stojí člověk, má na sobě světlý gumový plášť a shýbá se nad něčím, co vypadá jako kufr.

Do tváře mu chlapec nevidí, protože neznámý je k němu otočen zády.

(V. Řezáč: Kluci, hurá za ním)

Ve válečné době země moravská velmi trpěla řáděním vojsk a všelijakou loupežnou čeládkou.

Ta využívala neklidných časů, kdy se o bezpečnost v zemi nemohl nikdo starati. Byla postrachem pocestných.

Stráň při cestě z Ostrova do Kněževsi se nazývá Stará pec.

Je tam plochý balvan a pod ním spatřuje se otvor do stráně. Býval prý tam vchod do dlouhé podzemní chodby.

Ale kdysi se nedaleko vchodu půda sesula a chodbu uzavřela.

Povídají, že se ta chodba táhla strání až k samotě Laštovičkám, kde se z ní vycházelo na louku.

(Z knihy A. Wenig: Moravskoslezské pověsti)

Dubnové slunce bubnovalo svými paprsky do asfaltových chodníků. Kolega právě odjížděl na třítýdenní stáž do zahraničí. Na velikonoční svátky budou všichni odjíždět domů. Na tradiční zvyky její máma vždy dbala. Nejstarší zpráva o brýlích pochází z roku 1313. A kdo asi nešťastníkovy verše svázal? Druhý střevíc byl bez podpatku. Ruka Tamary se zdála studená. Kdo tu jiskru mezi studenty hodil? Malé pronikavé oči jeho zpozorovaly ihned neobyčejný ruch a pohnutí. Skoro všichni promlouvali o téže události. Domažličtí všude šířili svoje tradice, pověsti a písně. Proud zlatého světla vnikal do pokoje. Duben se pomalu chýlil ke konci. A je ten příběh skutečně pravdivý? Pátrání po zrcadlovém bludišti nevedlo k cíli. Mým novým domovem je děkanská fara v městě Komíně. Tyto dopisy ovšem nikdo nečetl. Bzučení osamělé mouchy bylo stále více nesnesitelné. Gabriela se tentokrát vracela domů sama. Noc protékala vlahým proudem všemi prostory. Co se tady vlastně stalo?

